

бите го зематъ на рѣка и солать го!—По мѣнието на невѣжеството, непосоленното дѣте смарди и крака та му са потѣятъ и вонѣятъ въ продълженнето на сичкиятъ му животъ. *З. 106. 2)* посыпаю: Откакъ расплѣчатъ хлѣба, солать го съ брашно отъ горе.

Сомунъ* *с. м. см. самунъ*: По това ѣ даваеъ подъ мишка два сомунa хлѣбъ и бардачето со вода-та, со коя зет-отъ бѣше си измилъ лицето. *М. р. 520.*

Сомъ *с. м., съ чл. Сомѣтъ*, рыба сомъ, *мн. ч. Сомове*: Сомъ съ языкъ. *Пк. 40. ib.* Сомове голѣми. **Соменъ** *пр.*: Рыба сомена пресно солена. *Бонч. 182.*

Сопa* (*sopā s. ture. Gros bâton*) *с. ж.* дубина, палка. **Сопичка** *ум.*: Стига някой да има да дава на кръчмарѣтъ, че ако му отгърва да не ги плаща, ако не е ялъ чорбаджийски псувни, на краятъ още в нѣкой друга сопa. *Зк. 79.* Зе си абицката на рамо и, съ сопичка въ рѣка, упжти са кадѣ блискитѣ села. *Зк. 139.*

Сополъ *с. м. сопли*: Зилень суполъ на трипеза (Циганинъ). *Бонч. 139.* Дрисната бива нѣкога водна, смѣсена съ бѣлы лускотини като сополы. *Л. Д. 1871 р. 128.* Това раскарвало лигъ-ты и сополы-ты, съ кои-то сж пълны дѣца-та. *Л. Д. 1872 р. 137.* **Сополѣвъ** *пр.* сопливый: Гурелива маро, сополива маро. *Ч. 6.*

Сопотъ *имя собств. горodka.* **Сопотнѣнецъ** *с. м. Сопотнѣнка* *с. ж.* житель,—ница Сопота. **Сопотнѣнски** *пр.* Сопотненски *козлн. З. 242.*

Сосамъ *м. св. достаю, достану*: Светъ Никола църквы гради Все отъ сребро и отъ злато И отъ тоя безциннъ камыкъ; Още мало не сосало Сребро, злато, безциннъ камыкъ. *Ч. 356.* Сусаха ми твоите думи и твоите ўкори.

Сосамъ *се м. св. спасусъ*: По трага нмъ потеря достигна, И съ чудѣтъ тридеветъ юнаци, Къде да сѣ юнаци сосаетъ. *М. 222. греч. σὺζω.*

Соспа *с. ж.* сугробъ, лавина (снѣгу): Дали ми сѣ соспи снеги, Ели сетъ бѣли лебеде. *М. 19. ср. прѣспа.*

Сотатѣковниѣъ *с. м. соотечественникъ, землякъ.*

Сотникъ *с. м. сотникъ*: Срѣдѣна ни единъ сотникъ отъ граничари-тѣ, вардаче, кои-то сега изново сж наредени по граници-тѣ. *Л. Д. 1876 р. 126.*

Сотриемъ *м. св. погублю*: Іой ты Боже, мили Боже! А ѣзстни ми в'рла чзма, Да сотримъ тѣе Каравласи. *В. 230.*

Софія *имя собств. столица Бол. княжества.* **Софиѣнецъ** *с. м. Софиѣнка* *с. ж.* житель,—ница Софін. **Софійски**, **Софишки** *пр.* Софійскій: По-напрѣдъ града Софія са е наричалъ Срѣдецъ, име, кое-то е носилъ въ време-то на римско-то владане (Ulpia Sardica). *Л.*